

FILOSOFI

**HVA FILOSOFI ER?
OPPRINNELSES-ÅRSAK?
FILOSOFERE, HVILKEN GRUNN, DEFINISJON?**

**DEN ALMINNELIGE
SAMMENLIGNINGS-FUNKSJON-EGENSKAPEN VÅR!
RESPONS PÅ ALLE MERKBARE SIGNALER.
GJENKJENNELSE,
KJENT ELLER UKJENT.**

Å TENKE; BEVISSTHETS-RESPONS!

**Bevisstheten er funksjonelt en respons-sammenlignende kraftstyrke-
endrende energifunksjon, en formasjonsvirkende kraft. Samlede tanke-
bilder krever en kontinuitetsvirkende kraft, holistisk virkning.
Både natur og bevissthet er avhengig av kombinasjons-tilpasning i sine
form-virkende samspill.**

A: FILOSOFIENS OPPRINNELSE

B: HVA SOM ER FILOSOFIENS INDIVIDUELLE DEFINISJON

**Det du nå kommer til å lese er ikke absolutt utfyllende for alt du vil vite, men setter
mye av din viten i et perspektiv hvor det er mulig åpning for å finne holdbare
referanser å sammenligne med funksjonelt.**

Filosofiens opprinnelse

Filosofi, og å filosofere, samt filosofien, har sin opprinnelse i det at vi undrer oss, lurer på noe, føler at vi vil vite hva noe er, fungerer, har sin årsak i. Grunnen til dette skyldes videre det at vi har behov og sanser, og som til slutt ender med bevisste inntrykk. Bevissthetens funksjon er å merke forskjeller, gjerne som like og ulike, altså sammenligning, der husk, og direkte sammenligninger er faktorene av signaler som sammenlignes. Likt, ulikt, logisk, gir oss også gjerne begrepene kjent og ukjent, gjenkjennelsen eller ikke.

Dette bunner alt i relasjonen mellom behov, alle våre primære behov og primære sanser. Da vi merker pustebesvær, styrke-anstrengelse, bevegelses-anstrengelse, samt tyngde-anstrengelse, så er balansesans, balanse-behov, samt sult-følelse, tørste, likt som varme, og synsinntrykk også sanser, og alle sanser er behovs-tilknyttet til bevegelser og gjøremål til disse primære behov og sanse-funksjoner.

Alle sanser er altså både behov og sanser. Om et organ sanser en mangel, behøver denne ikke å være bevisst. Vi har slik i hele kroppen sansning av at noe mangler, er for mye, eller er passende. Dette er alle behov som handler om likevekten i kroppens celler og organer, og derfor i sanseorganer og behovsorganer, hele driften av kroppen som betyr riktig trykk og temperatur, riktig mengde og fordeling av næring, vann, proteiner, sukker og fett.

Alle summene handler om smak, lukt, hørsel, syn, hudfølelser og bevegelsesfølelse, retningsfølelse, arvelig og tillært via miljøet, terrenget, erfaringshusk. Grunnen til at sanser og primærbehov fungerer slik er besvart der jeg annet sted har tatt opp årsakene til hvorfor objekter, kropp, trenger energi-tilførsel og likeens om det skal være riktig balanse, likedan ut ved et gitt maksimert mål av hva kropp og sanser, det vi føler, merker, trenger. Vi kan ikke overskride dette uten at det gis andre signaler ut som bra eller dårlig følelse, eller passe nok.

Vi kan sammenligne alt vi opplever med at vi vil gå til en bakketopp, føler behov for dette, for at øynene våre skal se om det er noe å spise, eller noe som vil spise oss, skade oss eller er bra for oss. Vi kaller dette nysgjerrighet. Men det er et søk, let og finn-funksjonelt system slik, for å sammenligne noe, og som er behovs-regulering. Filosofiens opprinnelse, likedan som tenkning og intuisjon, har sin opprinnelse i sammenligningsfunksjonen vår bevisst og følsomt for å finne ut om noe er bra eller dårlig slik. Og det er begrunnet i balansenivået til alle behovsorganer og sanser.

Hva slags ønsker, eventyr, oppfinnelser og andre store mål for livsevne vi tror på eller finner på kommer i tillegg. Og kan være både skadelig eller bra for opprettholdelsen vår, tryggheten, men kan slå ut i panikk også. Interesser og tro, viten, tvil og uvitenhet, misforståelse og innbilninger, samt løgner så klart, er som regel ut over hva vi trenger som primære behov, sanser, miljø-tilpasninger for et godt liv. Men trygghetsfølelsen skaper sterke behov for å utvide mulighetene våre, så selv innbilninger kan bli til praktiske oppfinnelser og holdninger. Ofte også feilvurderinger og skadevirkninger også.

I utgangspunktet gjelder filosofien nysgjerrigheten om alt fordi alt blir sammenlignet som bra eller dårlig, hva som passer eller ikke, farlig eller trygt, og som bevissthet, husk og følelser, blir sammenlignet som likt og ulikt, kjent og ukjent, gjerne grunnet mestringen, å klare noe eller ikke bundet til opprettholdelse av oss, altså behov og sanse-egenskaper, og kroppsfunksjonens balanse eller vel-følelse. Kort sagt; at filosofien slik søker, leter og finner muligheter, grunnet signaler, som ubevisst fysisk og bevisst gir reaksjoner, som virker som sammenligningsfunksjoner/tilpasninger.

Slik sett er tenkning, intuisjon, instinkter som merkes bevisst etter fysisk reaksjon, slik sett bevissthetens sammenligningsfunksjoner også. Hva som er likt, ulikt, kjent, ukjent, og som bra eller dårlig. Filosofien er ofte utover vår viten og tro. Den stiller spørsmålet til det nye eller ukjente eller det dypere eller overstyrende som årsak eller funksjonene hos det neste vi kan stå ovenfor. Ofte er denne søkens årsak litt ubevisst for mennesker, og kjenner man ikke årsaken er dette noe ukjent, som vi kaller mystisk. Stort sett er alle årsaker logisk ut fra funksjon, men som kjente rekkefølger, sammenhenger, kalles det logisk, og som ukjent ulikt det vi kjenner, så kalles det mystisk. Da er det ikke så rart at mye rundt oss er mystisk.

Bare det å kjenne til plantenes fotosyntese, dets forskjellige nærings-grunnlag, og forskjellige cellyper, vekst og miljøfaktorer de er avhengige av, er i sum for de fleste spekket med ukjente muligheter og virksomheter som stort sett bare få eksperter har god oversikt over. Hva et annet menneskes tanker og følelser om noe kan være, er heller ikke alltid noen lett oppgave å finne ut, eller hvilke behov noen har, eller behov som skiller seg ut fra det vanlige primært sett, eller som er tradisjonelt eller populært.

Mystikk har vi nok av. Men det betyr også ukjent, ulikt noe annet vi kjenner, og derfor begynner søket rundt bra eller dårlig utfall for oss. Slik sett kryper ofte tanker inn som virker krevende for ett svar. Eller forståelse, for å vite, kjenne, at det blir en av likhetene vi lager faste holdepunkter av. Det å søke et forståelig holdepunkt eller flere slike ved en sak, en hendelse, årsaker, er derfor å bli kjent med noe, og som vi ofte kaller logisk.

Ut over den synlige verden og primær-behovene våre, så kan vi si at vi ofte ikke har gode holdepunkter, men vi kan finne ut hvorfor vi er opptatt av noe slikt. Vi vet da ofte ikke om det vi finner ut virkelig er sant eller sikkert, og her henviser vi ofte til skjebne eller fastlagt årsak-virkning fra naturen eller guder.

Alt dette som her er nevnt, gjør at universet, verden, bevissthet og følelser, behov og sanser også faller inn under søken etter forståelse, og er derfor årsak til at teologi, religion, religiøse forestillinger, vitenskap om det minste og det største og eventuelle lover, fysikk og kjemi, mekanikk, oppfinnelser, oppdagelser, samt praktiske primære mestringer fysisk, kroppslig, og miljøbettinget, krever så mye av oss, men også ofte virker mystisk inntil vi selv har satt oss inn i undersøkelser eller behov tankegangen andre eller vi selv har, ut fra behovs-følelsene våre.

Det er denne lille årsaken til å forstå, finne ut av det lille neste, eller kun det neste som alle sanser og behov reflekterer, og som følelser og sinnstemninger reflekteres som, er dette filosofiske. Med avklarte forhold, funn av årsak og behovstilknytting, kan vi si at vi har et vitenskapelig standpunkt, eller et livssynsstandpunkt, tro, viten som har et holdepunkt slik, og at vi ofte tar dette som en god fisk, hele fisken. Men i virke-lik-heten er det mye mer rundt en sak enn det vi finner ut.

Det å alltid være på vei, undersøke eller spørre om det neste, er i stor grad søk etter holdepunkter, og som er typisk for vitenskap og filosofi. Men likedan deler tro seg opp i ulike retninger, i teisme og ateisme, det vil si oftest å tro at bare naturen selv har disse funksjonsmuligheter, eller at en Gud, skaper, åndelig kraft er årsaken. Ofte er det felles at man forstår en helhet som en kraftfunksjon, kraft og motkraft, og som ikke kan skyldes stillstand, men en drivfaktor i alt.

Med denne begrunnelsen for å søke, filosofere, undres og stille spørsmål til noe, med opprinnelse i spørsmålets årsak, sammenligningsfunksjonen som er hele bevissthet-funksjons-komplekset, prosessens grunnlag, så vil filosofien som bevisst opprinnelse ha sin årsak i sammenligningsfunksjonen av likt og ulikt, tilpasningene, som kjent og ukjent, en del av behovsfunksjonens holdbarhet og opprettholdelsesfunksjon vi er født med.

At vi er i balanse nok til å fungere med behov og sanser, og som mange sier; At vi vil ha det bra, og ofte kan være fornøyd med det. Uenigheter kommer ofte av at ens behov for balanse ikke passer med en annens behov, og det oppstår konflikt som affekt, og følelser-utladninger som behov og sanser, samt husk og deri vaner, gir som bevisst uenighetsfaktor.

Ut fra dette kan jeg bare si at definisjon av filosofi slik vi har lært om dette, at det er kjærlighet til viten slik Platon sier, at dette ikke er holdbart. Hvilken følelse som helst, tristhet, kjedsomhet, ulykker, stimulerende midler, alt av følelser og sanser og bevisste kombinasjoner er årsaker til filosofi, og selv det å begynne å forstå noe, lære noe, oppdage noe, at det spontant virker intuitivt, å merke forskjell, og krever orientering, søk, let og finn, alt som sammenligningsfunksjoner likt, ulikt, kjent og ukjent. Gjenkjennelsesgrader.

Filosofien deler ellers det samme som religiøse og vitenskapelige ideer har, nemlig sammenligninger. Men filosoferingen har ingen nødvendig stopp, stans, avslutning. Fordi da fastslår man noe som tro eller vitenskap, lignende som i det praktiske, hvilke behov og sanser vi må ha eller dekke som en balansetilstand hos oss, og som gjengis i de praktiske løsninger vi finner og i de politiske ideologier.

Men politikk og ideologier er ulikt og ofte ikke helt begrunnet eller har faste rammebetingelser nok til at det er solid nok, og alle disse trenger et kurs i hva holdbarheten for oss og naturen er som fungerer. Politikk betyr reguleringer og ledelse av folk og samfunn som slik sett må omreguleres ut fra nye forhold som dukker opp. Endringer er deres vanskeligste oppgave. Men mange sliter med grunnprimære holdbarhets-forståelser.

Om vi higer etter det skjønneste, godeste, beste, perfekte, optimale, med ett slikt sterkt behov som retning for seg selv og sitt mål, så er det ikke rart at man mener at filosofi er kjærlighet til viten, eller kjærlighet til kjærligheten. Men ens eget behov kan overkjøre andre. Det er ikke gitt at ens kjærlighet umiddelbart skaper behovs-dekning for alle andre. Vi kan si at forståelse, søken, filosofi rundt ens ryggsmarter, slett ikke behøver å bedre ens livsfølelse, men kan tvinge oss til å søke, tenke, filosofere videre for det. Så det finnes annet i verden, tro det eller ei, enn bare kjærligheten og det skjønneste. Alt finnes av det som er til. Ligger til grunn.

Roger Bergersen Ansvarlig for utlegningen og avklaringene. Den skyldige!

Ekskluderende forståelses-modeller

Om ekskluderings-funksjoner i og om tenkning. Vi kan ofte prioritere kun kropp, eller kun bevissthet som menings-innhold, synsing, i stedet for begge delers holdbarhetstilstand for oss selv og andre. Det er ikke sjeldent kroppenes tilstander og lidelser overses til fordel for hva andre bevisst synes. Her holder ikke bevisstheten mål for oss. Holdbarhet er holdbarhet, ikke hva vi synes, føler selv om kropp og bevissthet. Det er holdbarhets-nivået for både en annens kropp og bevissthet som teller. Men dermed ikke sagt meningen eller synsingene som ligger i dette, men at funksjonene fungerer i kropp og bevissthetsevne. Følsomhet.

Enhver forskjell, signal, noe som merkes, uansett om det er fysiske eller bevisste reaksjoner, så gir signalet den grad tilpasning i møtet med annet fysisk og bevisst som det fysiske og bevisste er forhåndsinnstilt som kraftvirkning i øyeblikket, møtet. Det blir en forskjell, en forskjell som noe likt eller ulikt tilstanden vi er i, eller som vår husk, vaner, erfaring, tilsier, og ut fra stemningsnivået vårt, kroppslig og dermed bevisst-virkende influens. Forskjells-virkningen tvinger frem en slags sum av de forskjeller som oppstår som likt og ulikt, der vi kaller det fysiske tilpasnings-funksjon, og samme funksjon bevisst, følsomt, som sansende virkning, behovsvirkninger, for sammenlignings-funksjon.

Vår bevissthet er en sammenlignings-funksjonell prosess-kraft. Gjerne kunne benevnes en holografisk resonans-kraft der litt av andre saksforhold alltid gir ulike mengder tilbakevirkning til andre saksforhold, altså for-stemmer andre deler av bevisstheten. Grunnlaget for å si dette, er at vi ikke kan avgjøre like og ulike uten at begge er til stede i sammenligningen, likedan som at vi heller da ikke ville visst hva som er det forrige som årsak-virknings-rekkefølge til nå-et, eller indikasjonen på det neste gjennom husk, erfaring eller direkte retnings-oppfatninger av noe.

Vi er mest vant til at slike bevisste kraft-prosesser virker små og nesten umerkelige. Men vi måler omtrent alle energi-reaksjoner fysisk, og videre knyttet til de bestemte nervesentraler i hjernen. De samme steder viser seg for eksempel om et menneske mister hukommelse for et tema som tallkunnskap eller talekunnskap. Da merkes forskjellen, og hindringer, at noe ikke utføres i de samme sentrene. Det er umulig å kunne huske forskjell på mus og elefant, eller tenke en praktisk rekkefølge på hammer, spiker og planke, om ikke disse tanker det bevisste, har slike formasjons-strukturer som gir oss bilde-formene. Likedan med ord, lyder som vi gjenkjenner for alt rundt oss, slik som språk, symboler.

Vi kan da si at det er avgjort at praktiske og teoretiske tankeformers ulike former altså er virkelige tilstedeværende bruksformer. Uten en forskjell på like og ulike former i tanker bevissthet, og tilsvarende styrke-begrep for slike former, en hard stein, en sint mus som biter, så betyr dette at vi ikke kunne merke følelsesgrader og styrke-endringer i bevisstheten om alt ulikt og likt rundt oss. Vi kan si at det foregår en mer skjult gjengivelse av kraftprosesser inne i bevissthetsfunksjonen. Altså objekter, følelser, bevissthetsformer som husk, erfart, og da meget fra behovsorganer og danseorganers reaksjon på bra, dårlig og passe.

Et menneske, selv de fleste dyr i og med at de husker noe ved tester vi har gjort, er slik at de oppfatter det meste rundt seg. Det er allikevel forskjell fra dyr til dyr, menneske til menneske, hvordan man oppfatter de ulike saker og hva som får større og mindre oppmerksomhet og virkninger av alt det vi oppfatter. Slik sett er oppfatning av forskjeller, hendelser, det som gir gjengivelsen tanke bilde, oppfatning, altså bevisst merkbart for dyr og mennesker. Man kan altså ikke velge å ikke oppfatte noe i løpet av livet.

Vi mottar millioner inntrykk i sekundet, slik som se et terreng som har tusener av farger, former, insekter og dyr, fugler og alle deres lyder og bevegelser. I løpet av et sekund har de fleste dyr og mennesker gjennomgått en slik million-mengde opplevelser, der det mest behovs-sanse-virkende og erfarte, eller arvelig instinktivt virkende danner ett sentralt fokus som oppfattelsen viktigst eller sentralt, det man mest må frholde seg til ut fra behovs-tilfellet vi er i.

Dette betyr at vi får tanker hele tiden i formen bevissthetsprosess og rekkefølger på hendelsene. Grunn til å anse det som årsak-virknings-rekkefølger, at det alltid oppstår «det neste» ut fra situasjonen vi er i, uansett om vi rygger eller kjører fremover. Vi blir bevisste, vi får tanker, vi sammenligner noe som likt, ulikt, kjent og ukjent, gjenkjenning eller ikke, som logisk eller mystisk. At mystisk er ukjent årsak.

Kort sagt: Vi får bevisste tanker og styrkefølsomhet rundt alt, enten vi tenker over det eller ikke. Det å tenke over sine tanker, være bevisst sine tanker også, og slik finne ut, altså en kritisk gjennomgang, sammenligning av sine tanker med annet og med andre forhold enn kun det som ligger oss nærmest, kanskje om man står ovenfor noe nytt og ukjent, er i grunnen ofte en smart sammenligningsform. Dette foregår automatisk for de fleste. Vi kan få påbud om hva vi skal tenke, eller oppfatte noe som.

Allikevel opplever de fleste at de ofte at de kan være uenige med noe, eller ha mange andre tanker som ufrivillig melder seg, eller at man kan gjennomskue noe som de andre ikke har sett, eller at man vet om noe slikt, om man så er alene om å vite dette. Årsaken er fremdeles at alle sanser, behov, organer i kropp, bevegelsesevnene våre, praktisk, bevisst og følsomt, forskjellige grader av dette, også møter alt i verden. Og vi er bygd slik fysisk at, som bevisstheten også, at vi sammenligner automatisk da sammenligningen er bevissthetens hovedfunksjon, og med årsak at vi skal merke bra, dårlig, passe, altså vår følelse av noe, og fordi det har sin likhet ved å titte over en bakketopp.

Å titte over bakketoppen kan være om alt er like kjent fra før der, farlig eller bra. Men om vi ikke har sett over bakketoppen så er nysgjerrigheten sammenlignings-automatikken slik at vi vil se om det er noe vi kan spise på andre siden av bakketoppen, eller om det kommer noen som vil spise oss. Her er det snakk om fare eller goder, om vi må oppsøke eller gripe tak i noe, flykte eller forsvar oss.

Sammenlignings-reaksjonen er jo en refleksjon, for oss, svake eller sterke affekter, og virker noe godt lenge, eller farlig lenge kan vi være affektivt forspent, om så i 30 år. Vi har hørt om kona som drepte sin voldelige mann etter 30 års undertrykkelse med grusom behandling. Vi har hørt om fattig-mans-opprøret. Vi har hørt om hvordan en gruppe kan sette en annen gruppe utenfor og ta fra dem midler for overlevelse, der den andre gruppen tvinges til å gå til motangrep. I andre tilfeller så er det for mange også lykken, troen på at man skal få til drømmen sin. Da er man positivt affektivt forspent. Og at man slår til når man oppdager mulighetene.

Å titte over en bakketopp, for så å avgjøre om noe kan spises, eller vil spise oss, altså om noe er bra for behovet vårt eller ikke, er en automatisk sammenligningsreaksjon. Vi kan her si at tilførsel av energi, indre sirkulasjon, balanse, og utførsel av energi igjen som avfall, og bevegelse, behovs-aktivitet har alle leddene i seg. Alt fra refleksjons-balansen, med videre virkning som affekt, kroppsreaksjon, behovsreaksjon, og bevissthets/følsomhets-reaksjon, der sansning, behov, instinkt, intuisjon er endeprodukt av hendelses-signalene, før sammenlignende og tilpassende reaksjoner skjer som bevisste og fysiske handlingsmønstre.

Vi kan som sammenligningsgrunnlag ikke separere affekt, instinkt, intuisjons-signal, behov og sanser, da alle tilhører samme akt behov for energi-omløp, og der følsomhetsstyrken er avhengig av dette som grad styrke på bevissthets-sammenlignende referanse-funksjoner som er i en kontinuerlig resonans-virkning mellom styrkeobjektene til tanke-godset. Vi forsøker da å lage, lære, få system-orientering/oversikter.

Mitt oppe i dette finner vi grundigere markerte retningslinjer. Slik som religioner, politiske ideologier, vitenskapelig avsløring av lover og oppførsel i alt rundt oss, nettopp fordi vi slik har laget alt teknisk ved å avdekke de lover som ga all strøm, energi, tekniske løsninger, oppfinnelser i praksis. Uten disse ville den moderne verden overhode ikke eksistert. Vi har også teologi, filosofi og alternative retninger. Mange mener at uten filosofi vil ikke hverken alternative, teologiske, religiøse, politiske og vitenskapelige systemer eller holdninger kunne være til. Vi må sammenligne, og før eller siden tenke over noe vi ikke har stått ovenfor før.

Mange kan synes grundigere tenkning virker skremmende, og kanskje kan velte de forestillinger man tidligere har holdt seg til. Vi trives godt i det vante og tillærte. Men vi kan ikke unngå tanker på siden av slik livsgangen oftest er. Og vi tvinges til å undres over noe, ikke minst om noe kan være farlig.

Noen mener at; Uansett hvilke system som et land eller ledelse har, så er det greit så lenge folk følger dette. Men det er en hake slik som jeg har nevnt når de primære tilstander eller vold, at muligheter stenges, og man ikke får lov å tenke noe høyt, altså samtale om noe er bra eller dårlig. Det er dette presset som dukker opp, at en persons, eller en styreform ut fra de livssynsformer vi har nevnt, at disse kun tillater sitt syn på saken, eller kun tillater seg og styre folk etter sitt syn på sakene. Vi kan si at livssyn og politikk her blandes godt sammen. Og så leter man opp og jager de rundt som har en annen mening. Vi kan lett da tenke oss dette som et tanke-politi.

Dersom vi forsøker å få dyp innsikt i de behov, sanser, livsnødvendigheter vi har, og dypere innsikt om følelser, bevissthet og stemninger, så er det neppe så galt at folk deler tanker om dette. Er det derimot bare vinning, fortjeneste, makt over andre som teller, eller mest mulig makt til seg selv, så øker sjansen for at man trækker på andre, og overkjører deres primære behov og følelser. Man skaper en uro som ligger åpent fremme, eller som ulmer under overflaten.

Dette primære som kan skade kropp, og andres bevissthetsevne, er den terskelen som styreform er ikke kan trå for meget over, og stort sett burde primærlinjen vært sikret som fundament i samfunn. Dette er grunnen til at det ikke nytter alene å holde seg til; At bare folk følger systemet, så spiller det ingen rolle hvilken styreform man har. Problemet med dette er om styreform har til hensikt å ta vare på folk, og ikke skade dem, deres kropp eller bevissthetsevner.

Ideologiene kommer til kort. Her er det mange saksforhold som tillater skader på folk allment. Og her er det ideologier som nettopp gjennom makt utestenger og øver ulik form for vold eller sperrer adgang til primærlinjen til folk, ofte ansett som motstandere. Arne Næss motsetter seg denne forestillingen om hva det ikke er tillat å tenke. Han sier: Det er tillat å tenke. Nettopp. Fordi selv om du ikke får lov til å tenke høyt eller si det du mener, ligner dette på hva undertrykte kan si: At tankene mine får dere aldri.

Er vi åpne nok og kommuniserende nok om de primære tilstandene våre, kropp, sanser og behov vi alle har, kommer vi ikke utenom at vi alle får en bredere forståelse. Tenk alt som behandles på internett som aldri har med de primære behov, sanser, kropp og bevarelse av følsomhet og bevissthets-funksjonens holdbarhet å gjøre. Her tas alle produkter og egne oppfatninger seg opp som selg-bare ideer, varer, om hva slags behov du har og hva du trenger, og som slett ikke utgjør noen forskjell, eller du ikke trenger.

Slik sett er politiske partier fattige på en heldekkende politikk, og av merkelig grunner, ikke inneforstått med primær-linjen vi er medfødt med og som ikke kan utestenges for at menneske skal være helt. De setter opp egne begrensede former for hva som er kropp og helse ut fra hva som passer av interesse for sine egne behov, vinning, og de setter opp regler for hva som er riktig tankegang. De blir tankepoliti, med rett til å straffe og belønne tenkning hos andre. Dette er enda strengere i religiøse sekter og mange av de religiøse teologiske og funksjonelle kirke- og moske-samfunn.

Streng-heten, straff og belønning, mestring, finner vi igjen i indianer-samfunn, same-samfunn, i innfødte kulturer, i sjamanismene, i taoisme, kon-fu-tse-isme, i buddhisme, i jødedom, katolsk tro, islamisme, protestantisme, i alle religioner, og i alle politiske ideologier. Felles for alle er en viss justis. Det vil si at man fra filosofisk ståsted sammenligner noe, og finner hva man vil straffe ut fra hva som regnes med eller mot livssynsformene og de praktiske styreformer for samfunn, familie, land, og om så verden, eksempel humanistiske syn, og menneskerettighets-domstolen i Haag.

Men innsikt og forståelse rundt de primære saksforhold, og hva som definitivt blir problem for kropp, helse og bevissthetsfunksjonen våre, ligger ofte brakk i forhold til handteringen av tilfeller som forfølges. Her snakker man om å forebygge, men hva skal man oppnå med å forebygge noe når man ikke eier forståelse for hva kropp, helse og bevissthets-funksjoner er for noe.

Altså hva vi har behov for som vi alle trenger for å være i best behold. Ingen moral har satt inn kroppen som aktuell primærfunksjon, da det kun er hva andre synes om det som teller altså kun bevissthetens interesse for dette, ikke hva som går galt for en kropp fysisk. Smith, Kant, Hegel er her som Platon, at kroppens fysiske virke-funksjon er transcendent moralsk, Ikke-eksisterende, selv om den er hovedårsak til verdens lidelser. Enten den kritiseres mobbes eller utøves vold mot, eller ikke får tilgang til primær-behovs-holdbarhet.

Energikriser og krig, reduksjon av midler, ressurser, kan neppe møtes bedre enn at man virkelig tar vare på tilstandene vi har, og der økonomien lenger ikke har ansvaret for hvilke handlinger som skal gjennomføres. Her er det økonomien må bøye seg, i og med at økonomien er et teoretisk politisk spill i formene makt-dominans. Årsaken er også her selvsagt at kropp, helse og bevissthetsfunksjoner ikke er forstått, likedan som at natur-ressursene ikke er forstått. At økonomi kan benyttes holdbart nok som middel har sin årsak i at noen forstår hva som må opprettholdes, i helheten for folket.

Det er noe annet enn hva som kun er opprettholdelse for seg selv og sine. Politikk skulle være, å være rettleider for folkets ve og vel, eller veivisere. I dag er det ikke slik. I dag er politikken hvem som sier at bensin skal bli villigere, eller strømmen, eller sukker og mel. Eventuelt en utvidelse av helsetiltak, eller nedleggelse av dette. I bakgrunnen er alt visse saker som trykdeordninger, infrastruktur, skole og arbeid, en mengde allerede lagt på plass i bedre eller dårligere former.

Men er det noe vi kan se på som mangler i de forskjellige ideologier og partiprogrammer, eller som ledelse av folket gjennom trosretninger, vitenskap og politikk? Her ser jeg en tydelig ekskluderings-kamp av egeninteresser gående sterkt foran en helhetlig tankegang; altså deres egen analyse av mangler i systemene sine. Om alt dette ble kalt ideologier, kan det virke som at de har stagnert eller virker fordummende.

Hva skyldes denne sterke begrensningen av innsyn. Jo. Faktisk er det utbredt at alle disse systemer vil kun ha ja-enige med-styrere. Og andre skal styres under seg. Og så er det viktig både offentlig og stilltiende, at alle undersåtter skal vite minst mulig. Vi ser at man ved krig og økonomiske systemer skjuler virkelighets-bildet for folket, om man så må stenge alle aviser, tv-er, radio, internett, enhver taleform mellom folk, og straffe folk for meninger om skadevirkninger. Kan vi spørre; Skjer dette i mitt land, mitt parti, min religion, at det er stilltiende virksomhet, opplysning, eller i verdens-industrien, handel og praktisk virksomhet?

Det må sies at mange samfunn, partier, nasjoner, har som ideal at folk vet mest mulig også, og at samfunnet skal være så effektivt som mulig. Dette kan i ulik grad gi miljø-konflikter. Oversikter trengs.

Virkelig innsikt kan by på en konkurranse, hvilket ingen tro og viten vil ha for mye av i forhold til sitt eget system, stort sett fordi konkurranse fungerer som en vinnings-kamp økonomisk og som anerkjennelse. Praktisk virksomhet kan stort sett formidles uansett tro og viten av livssyn. At man kan delta i gode mål, og få slike gjennomført, er heller ikke sjeldent.

Mange finner medisin eller helseløsninger, andre praktiske gode virkemidler som er tilgjengelig for omtrent alle. Vi jobber med problemer. Samvær, samfunnsfunksjon, forståelsen vår, naturkatastrofer, sykdom krigstilstander, vold, og viktigst, at alt dette er miljø-betinget i den forstand at de primære livstilstander og evne-beholdelse vår, er både naturen og oss i en symbiose for livs-funksjon. Altså problemet vi jobber med nå, er også da miljøet. Vi har nådd holdbarhets-grensen vår, og for jordens biologiske opprettholdelse.

Verden er nå i en krise som ikke går over. Alt handler om å redde det vi kan av alt dette. Og for hvor lenge? Tiår, hundre-år, eller såpass balansert at livs-betingelsene finnes videre for oss og etterkommere i lengre tid med muligheter for å bedre tilstandene til rimelig holdbart. At alle dør, eller at verden kan ha en slutt, eller livsformer vi kjenner tar slutt, alt slikt ansett som likegyldig, er slett ikke noen holdbar holdning, eller hva vi kan kalle en moral som betyr holdbar livsformasjon.

Politikk, ledelse av folket, som noe holdbart, virker misforstått av de fleste politikere og ledere, selv om ønsket deres er der. Grunnen er oftest at det som ligger sin virksomhet nærmest blir over-prioritert, og kan settes utenfor interaktiv virksomhet det bør balanseres med. Hemmeligheten for holdbarheten er å ivareta primærvilkårene, primær-linjen super-effektivt, Derfra kan man skape større virksomheter av praktisk-økonomisk betydning så lenge en holder miljø-funksjonene ved like.

Min løsning er at primær-linjen må være super-fordelende og spontan reaktiv ved kriser. Likedan at krig og konflikter må elimineres, og at alle land hjelper hverandre med miljø-redningen og energi-løsningene. I høy grad er politikken, økonomi-modellene, og industri-gigantene, mye av handels-virksomheten, det som blokkerer folkets energi-løsninger ved at patenter og lover forbyr folk å gjøre de de rent praktiske kjente rensende mulige tiltakene hjemme selv, og i lokal-samfunn. Griskheten blokkerer løsningene.

Mindre enheter av turbiner og varmfangere burde nesten ha vært gratis, likedan som vannrensere, og pleining av jordsmonn-mineralene. Luft-forurensning er både lokal og global oppgave, likt som hav og skog-arealer. Det må dyrkes i drivhus også.

Referanse-vurderinger;

Den sammenligningsfunksjonen som fungerer, utløses hos bevisstheten, eller i husk-prosedyrer, fungerer slik at en refleksjon, kalt intuitivt signal eller sans, behov, fysisk aktivitet, følsomhet, det at det merkes en styrkeforskjell, energi-ending, er da en refleksjon som utløser en videre refleksjon som får fysiske eller bevisste funksjoner til å gi ut en sammenlignende styrke-balanse.

Dette vil si at det oppstår en sammenligning enten som et feedback-signal som kan skyldes arvelige eller tillærte funksjoner bevisst og ubevisst, som instinktive affekter, resonans, ekko, hvor signalet finner en slags «konklusjon», en prioritert energisk reaksjon, det som ligger mest nærliggende en logisk videreførende reaksjon vi kan kalle en sammenlignings-funksjon eller tilpasnings-funksjon. Fysisk eller bevisst balanse-tilstand.

Denne vil som en følelses-styrkegrad eller som fysisk reaksjons-utløsning, eventuelt logisk sammenlignende funksjon bevisst, underbevisst eller ubevisst, som utløser en grad medfødt eller tillært sammenlignings-funksjon som vi kan merke bevisst ved at vi oppdager huskfunksjoner bevisst, eller hendelsesforløpet bevisst som en forskjell, der vårt underbevisste alt har utløst et signal eller flere som forplanter seg gjennom sentral-nervesystemet.

Dette som en balanserings-søkende tilpasnings-styrke, og denne fungerer som en videre sammenligning for bra, passe og dårlig, det vil si at dette danner en konfrontasjon med en medfødt eller tillært form for søk-funksjon viss utløsning ikke har annet mål enn å sammenligne hva signalet ligner. Altså se etter like og ulike, kjent eller ukjent, gjenkjennelsesgrad for signalet som gir en forskjells-reaksjon hos oss.

Med andre ord: Søk-signalet har ingen annet tidlig funksjon enn det vi kan oppfatte som underbevisst eller bevisst form av spørsmål, altså begrepene hva, hvor, hvordan hvorfor, hvilket, hvilken, eller til og med begrep som om og hvis, eller se etter gjentakelser. Søk-signalets veier vil med sin karakter, signaltype, være struktur-virkende, og kan få reaksjoner tilbake fra alle steder med lignende karakter-strukturer fysisk og i husk-funksjoner.

Søk-signalet, reflekssignalet som utløses av signalets energi-struktur-styrke som er innkommende, vil fungere som let-funksjon og finn-funksjon, som er fortsett søk, til man finner like, eller ikke gjør det, innen en tidsramme. Både søk, let, finn er sammenlignings-funksjoner av strukturer og preferanser i fysisk og bevisst husk eller tilpasnings-strukturer. Funksjonen har samme form som spørsmåls-begrepene våre, og eventuelle funn vi sammenlignes med behovs-funksjoner og sanser-funksjoner i oss, gjerne i symbiose, der vi kan kalle alt en syntese, samme sak, sanser-behovs-funksjoner.

Disse behovsfunksjoner er knyttet til sin egen balanse-tilstand som passe, bedre eller dårligere, manko, overskudd, viss signal sendes videre til lyst og angst-funksjoner, men spesielt til de behovs-sanserorganer som kan behandle det meste selv. Lyst og ulyst/angst, fungerer for oss som bra, dårlig, altså som god følelse eller smerte, som godt og vondt, som det vi kan kalle ulike grader av det onde og det gode, da noe virker destruktivt, konstruktivt. Holdbarhetsfunksjoner, eller å merke forskjell i primære behov og sanser viser oss godt ved arv og tillæring hvilke store konsekvenser det er når disse primære tilstander rammes av ødeleggelse eller er under press.

Den neste konklusjons-virkende reaksjonen vi har på signalets videre-utløsning av søk-let-finn, og de behovsfølsomme sammenligninger som gjerne inntreffer her, er at vi blir klar over at vi har reagert affektivt fysisk, eller som en bevissthets-påtvunget tilstand, hvor vi kjenner til hvilken reaksjon vi hadde på grunn av dette fra tidligere, eller forstår saksgangen i øyeblikkets sammenlignbare hendelses-saksforhold, eller at vi må forholde oss fortsatt aktivt fokusert på signalvirkningen, der vi vil søke etter om det er fare eller goder vi kan forstå saksforholdet som.

Det er denne spørrende **fare-goder**-sammenlignings-reaksjonen som er grunnlaget for alle praktiske og teoretiske spørsmål, men som ved ukjente omstendigheter rundt oss, det vi ikke har sett enda, som vi kan kalle del også i filosofiens funksjon. I den praktiske hverdags rene behov og sanser trenger vi kanskje ikke så mye av filosofisk fordypelse etter årsaker og sammenhenger om hva som skjuler seg under overflaten av alt rundt oss.

Men det er samme søk-let-finn om noe er bra-dårlig som er grunnlaget for utløsningen av den filosofiske prosess-funksjonen. Mange vil helst ta utgangspunkt i faste holdepunkter, eller som man tror er faste holdepunkter, som vi gjerne finner ett eller flere ledd av i livssynsformene og i hverdagen. Dette er en slags sikrings-funksjon å spinne sammenligninger ut i fra.

Det er derfor viktig å kjenne til hvilke saksforhold av faste rammer et annet livssyn spinner ut sine sammenligninger fra, selv om vi ellers er like i forhold til primære sanser og behov som holdbarhetsreferanser vi helst må ha. Det er lettere å finne felles løsninger når man kjenner de andres hoved-referanser, eller viktige påler i en annens livssyn. Da finner man mulig en tale-vei, orienterings-vei, som oftest kan nå frem allikevel der det ellers er kollisjoner, konflikter.

Poenget med alt dette er å vise at filosofi: spørsmål, og visse holdepunkter å sammenligne noe med, er likedan for tenkning, forestillinger, ideer oppfinnsomhet, å merke følelsesstyrker, det å lure på, undre seg over, være nysgjerrig, fordi alle disse: er samme søk-let-finn bra, dårlig passe, balansert, medfødte og tillærte sammenlignings-funksjoner som uansett utløses spontant, men som kan lagres som «saker jeg senere skal finne ut av», for både bevisste og fysiske søke-innstillinger.

Dette foregår både bevisst og ubevisst i oss, til og med vårt fysiske bevegelses-system, balanse-funksjoner, gir signaler om «merk/reager, bedre»..

Dette samme fungerer som prosess bevisst, og stort sett på samme måte for fysiske reaksjoner, og for bevisstheten reaksjon på både fysiske, følsomme, og andres bevisste signaler, tanker, følelser, refleksjon.

Nå kan vi godt drøfte, diskutere, undersøke, forske på, eller privat ha egen mening om hva som er ubetydelige saksforhold vi ønsker å finne ut av. Hva som kanskje er tull, målløst, humor, og spørsmål som hva som er mulig og hvorfor det skulle ha betydning for noe. *Men da burde vi gjøre oss opp en mening om hva som kan virke for holdbarhet eller ikke rundt de samme temaene også!*

Nå kan vi allikevel spørre om hvorfor begrepet filosofi virker så diffust og lite bestemt for de fleste, og kanskje også hvorfor det av mange regnes som farlig eller dumt. Da må vi tenke oss til at å stille spørsmål som er en vanlig sammenlignings-funksjon som refleks, respons på inntrykk fra verden, bevisstheter, gjelder alle temaer. Da vi vet så mye forskjellige og også har ulike mengder kunnskap om noe, er svært mange spørsmål eller sammenligningsgrunnlag ukjent for hvilke temaer andre har fått med seg mye av. I noen tilfeller finnes det ikke utdannelse mange steder.

Når det gjelder en mengde praktiske kunnskaper slik som næring, mat, boplass, å dyrke jord, holde husdyr, fiske, så er de fleste mer villige til å delta i utvidet innsikt. Også for energi og varme, klær, soveplasser, og det meste som handler om smak og lukter fra naturprodukter, og som videre har blitt industri for alt som lukter og smaker. Men i det vi ser på naturens funksjoner generelt, biologi, dyr og planter i naturen og det vi kaller økologi har mange liten kunnskap, og dette gjelder også kroppen, selv om mange følger det rådet at blandingskost, som alt annet, at man ikke tar for mye av noe, eller ensidig kost eller levemåte.

For eksempel alltid ligge på sofaen, og gjøre minst mulig annet. Kropps-funksjonene er basert på bevegelses-gjennomstrømming i kroppen for at hjerte, lunger, lever og nyrer samt hjernen skal fungere best mulig, men uten overdrivelser som presser kroppsfunksjoner for mye aktivt. Det snakkes mye om en sunn sjel i en sunn kropp. For lite bevegelse kan sette en stopper for arbeidsproduksjonen til organene, og som derfor lett kan gi sykdoms-former og dårlig immunforsvar.

De som kjenner godt til naturen og kretsløp, også forurensnings-problemer, vil nok skjønne økologiske problemstillinger bedre, mens det er ukjent for de som kun ser livet fra dag til dag og er vant til endringer uten å forstå årsaken og hvilken retning livsvilkårene går i da. Man blir for vant til at forholdene er mer like fra dag til dag enn fra år til år, og ikke alle sammenligner år og ti-år.

Andre er godt kjent med maskiner teknologi, datasystemer, og kan finne løsninger gjennom dette, men også lage problemer gjennom slike moderniseringer. Mange føler seg akterutseilt i moderniseringen. Ofte forstår vi ikke konsekvensene på lengre sikt av det vi gjør, og som regel forholder de fleste seg til lover bud, regler, og da de politiske styringsforhold i et land der det å stemme på et parti mer eller mindre er snakk om hvem som lover billigere bensin, mat, strøm, og skatte-takster. I noen grad er helsereformer med, men der skjer det ikke mye. I forhold til vår viten er helse og miljø de mest akterutseilte kunnskapsområder, og med et helt utdatert helsevesen, men unntak av hvor sterkt ild-sjeler i helsevesen klarer å demme opp og ordne det som staten ikke beordrer.

Spørsmålene som derimot handler om hva som er i himmelrommet, eller lover i naturen, videre mange bevissthets-spørsmål og om psyken vår, havner i ett dilemma, fordi det er brokete områder. Man burde kjenne til de fleste områder her for å kunne avgjøre noe sikkert. Folk behandler mest opplevelser de får fysisk, psykisk, og bevissthets-funksjonelt på basis av det vi føler, uten at dette gir sikker vei til kilden vi opplever noe med, eller hva som er kilden. Alternative og allmenn-lege-gruppene står her ofte i mot hverandre, og begge har fordelaktige løsninger og dårlige, farlige løsninger.

Generelt er grunnkunnskapen i dag stor i offentlige helse-utdannelse, men midler og tilvekst av helsefunksjoner er tilbake-satt grunnet eldre holdninger for så og si alle temaer, og ikke så rent lite om at mange mener at skader og sykdom alltid skyldes den enkelte selv der konservative holdninger i. Religiøst og politisk klima lett tenker slik.

Vi kan si at dyr, planter, hav og land, og atmosfære, er kunnskap som er mangelfull hos mange. Men slik kunnskap kommer også under alminnelig biologi, kjemi og fysikk. Med andre ord alt som retter seg til vårt praktiske miljø. Og leve-vilkår-forståelse, men også der kjemi, fysikk og biologi handler om all materie og natur-feltvirknings-funksjoner, hva som gjør noe polært, negativt positivt som forskjellige retnings-ladninger, og slik som gravitasjon, kalt fallkraft eller tiltrekningskraft. Dette grunnlaget forteller om baser og syrer i livsriket, i kropp, i naturen, hav og land, og forteller om mineraler og stoffers koblings- og oppløsnings-tilstander. Denne alminnelige vitenskapen har med alt å gjøre for materie, fjell, hav, land, krystaller magnetisme og elektromagnetiske krefter og gravitasjon. GPS og Kompass inkludert.

De som har mindre innsikt eller interesse for vitenskapen, vil kanskje heller ikke forstå mye av denne, og den blir noe fremmedgjort. Vitenskapen om naturen og teknologi og naturlover, er funnet gjennom undersøkelser av samme grunn som filosofien, at det stilles spørsmål, og helst de rette spørsmål til hva som gjør funksjoner og sammenhenger i naturhendelser, hos både livs-organismer og naturen ellers som ikke regnes til livsriket. Mobil, data-signaler drives av slik teknologi, der samme strålnings-partikler som lys hører hjemme. Radar, mobil, GPS, laser, og en mengde magnet-optiske funksjoner, skannere.

Da det er få som går hardt inn på grunnbegrep som rom, tid, stoff-egenskaper og feltvirkningskraft i naturen, og stiller spørsmål til grunnfunksjoner her. Vi er da inne på en refleksjon som er lik andre spørsmål, nemlig om det er noe bra eller dårlig, fare eller goder med denne naturen, og undersøkelser danner beskrivelser av virkemåtene ofte kalt lover og funn av sirkulasjonssystemer i naturen. Ja selv i den galaktiske universverden og i mikrokosmiske partikler som er grunnlaget for elementene, grunnstoffer, atomer som tidligere grovt sett var i samlebetegnelse ild, luft, jord og vann, men dertil i den tiden ikke var undersøkt like godt.

Både religion og astrologi, altså kosmiske og lokale spådommer, er gjerne noe uklare, og ingen nøyaktig timetabell som verdenssamfunnet har skapt som moderne samfunn med goder og onder. Det er stort sett uvitenhet om mange felt, eller negative sider ved moderne virkemidler som stort sett handler om en stor motstand mot vitenskap og teknologi, mye grunnet at mange tekniske midler drar med seg miljøgifter. Verst er at teknologi bygd på vitenskapelig innsikt blir brukt til å fremstille våpen, hvilket skader mange og som fører til våpenkappløp og Våpen-balanse-allianser. Det er tydelig at bedriftenes ledere, politikken, og maktsyke personer, institusjoner og livssynsgrupper, står bak konfliktene, og ofte er det snakk om den økonomiske vinningen personer, land, grupper, vil ha.

Utenom dette er det altså heller at de mer sjeldne større spørsmål, undersøkelser, vitenskap, eller samfunnssystemer, biologi, helse og psykologi, slik tvinges inn i spørsmål om jorda universet og livet på en mer inngående måte enn det hverdagslivet krever i første omgang. Men er det for lite mat i verden, og problemer med krig og klima, tvinges vi til å ha mer innsikt i disse temaene.

Alt fra de tider med mindre tekniske tilstander, egentlig tiden mange steder i verden helt til 1800 og senere der de fleste levde av jordbruk, husdyr, og senere der deler av Afrika India, Kina, til og med Russland, slik sett har opplevd vanskeligheter ved at teknologi til jordbruk og husdyrhold, næringsgrunnlag for økt folketall for lenge holdt seg til det mer rent natur-næringsgrunnlag uten særlige midler av nyere teknologi. Her hadde mange steder stort sett bare armer og greip, hammer og sigd, ulike beboelsesformer mer natur-tilknyttet.

Kort sagt: Selve begrepet filosofi tilsier å spørre seg om alt av kjent og ukjent, hva som befinner seg bak det vi ser, bak neste bakketopp, om det er farer, gjenkjennelser goder med hva som ligger gjemt under alt samme hva. Fra antikkens Hellas, men lenge før dette også, stilte enkelte spørsmål om naturfunksjoner og hva som kunne være endringsegenskaper og opprinnelse til alt ulikt og likt. Arte som hadde likhet er det vi i dag forbinder med arvestoff og arve-egenskaper. Vi har funnet ut mye av det som tidligere ikke var forstått.

Når filosofien starter undersøkelser av psyken vår, kroppen, universet, og det minste i naturen, så skaper det konflikt med myter, sagn og skapelsesberetninger, ikke alltid umiddelbart, men dersom vi finner ut noe annet en det som er forklaringer i gamle skrifter. Da mange filosofiske undringsområder har blitt til vitenskaper, lignende som vitenskapen som eget emne selv ut fra Aristoteles ble fag. I middelalderen ble vitenskapen noe forbudt i Vest-Europa og Nord-Afrika, ved katolsk livssyn, og Augustins syn.

Dette endres etter 1300; ble åpnet igjen av Thomas Aquinas, der det het seg at åndelig lære, frelsen var et bevissthetsområde som handlet om sjelens verden og lodd, men at naturen og kroppen vår skapt av Gud, måtte være tillat å vite mer om, der naturfilosofien på nytt våknet. Kompasset, svart-krutt, Guthenberg, Leonardo da Vinci, og mange med ide om samfunnsforskning av ulik grad, slik som Machiavellis realpolitiske syn på staten, og nyoppdagelse av Euklid, Arkimedes, spesielt Arkimedes, ga støtet til stoff-vitenskapen. Galilei, Kepler, Newton gjør gjennombrudd før 1700.

Filosofiens problem er ikke at man spekulerer på noe for å finne ut hva som man ikke forstår. Men mange kan henge seg opp så sterkt i spørsmål, at man har tilfeller hvor folk har blitt gale. Har man kritisk sans, er moderat ved den spørrende formen holder man seg nok frisk under tenkningen, undersøkelsen. Vi vil jo helst finne ut om det er noe vi kan sammenligne med, forstå noe mer av det vi lurer på.

Det er altså artsrikdommen og ukyndig og lite håndfaste begrep, holdepunkter ordenssans som fører til filosofiens problem. Det ondes problem er filosofisk sett, kun hva som er destruktivt, og hva destruktive kilder er for psyke bevissthet og kropp. Har vi det godt eller er beskyttet, så er det jo oftest bra.

Filosofien har ellers noen sterke modeller som også de fleste teologer benytter av gode forklaringer i selv åndelige spørsmål og svar. Noen modeller konkurrerer med eldre Guds-oppfattelse og skapelsesberetninger, og som konkurrent anses da en slik modell som farlig av mange.

Det ligger ellers ikke noe annet i filosofien enn sammenlignings-funksjonen vår, om noe er bra, dårlig eller passe, gitt helst ved at vi kjenner kilden og funksjonen, virkningen og årsak-forløpene. Den ellers store misnøyen med filosofien skyldes i stor grad at mange ikke er seriøse nok, og derfor som med religion og politikk, rett og slett kan være bedrageri. Vitenskapen kommer ikke fri fra bedragerier de heller. Enkelt-personers søken er slik sammenlignings-søken for behov-tilfredsstillelse.

Men kun den vitenskapelige virkemåten til materien, naturen, har ingen skyld i simpelt bruk av vitenskap. Både naturfilosofien, psykisk oversikts-forskning, og filosofien er slik egentlig ganske nøytrale emner i sin basisfunksjon. Vinning og makt-kamp ser fiendtlig på dette, da slik grunnbasis ikke har dette som kilde eller mål. Vi kan si at mange egoistiske dårlige omsorgs-livssyn, holdninger, neppe kommer fra basis-filosofisk undersøkelse eller vitenskapelig oppdagelse.

Filosofisk virksomhet brukes like mye på tull, fantasi, hva som ikke gjengir forholdene riktig, eller uten kilde, referanse til forholdene det spekuleres i. Men det må være lov å benytte filosofi i kultur-innslag, show-kultur, og i humoren. Likedan som i Science-fiksjon, og tenkt fremtids-funksjon. Ide-verdenen for muligheter eller ikke.

Filosofi er en generell sammenlignings-respons for likt og ulikt, for å kunne få en oversikt for behov, fysisk og bevisst, om hva som er bra, dårlig og passe, men mange filosofer forstår faktisk ikke dette selv. At man blir fanget og underkastet det man søker eller finner. Så hvorfor skulle da de som ikke en gang vet hvorfor en annen lurer på noe, kunne dømme filosofien og filosofier noe videre. Dommen er at alle vil ha oversikt til nytte for sin forståelse av omgivelser og livet.

Å filosofere, betyr å lure på noe, stille spørsmål, se etter kilde, årsak, funksjon, finne noe vi kan sammenligne med eller forstå. Kunne vært alle spørsmål i det hele tatt. Men filosofien over kun et emne er ofte forskning på begrep eller fysisk emne. At det er en noe begrenset filosofi som mkan mangle kontakt med sine tilstøtende områder.

Mer fordypet filosofi med bredde, samfunn, bevisstheten, kosmos, naturen, livssyns-forståelser, og samfunnsløsninger, hva bevissthet, følelser, det fysiske virker som, og kan gi gode oversikter, regnes til en mer konkret filosofi, og filosofisk virksomhet. Det er dette som i større grad kan sies å være ekte filosofi og ekte filosofer, som ofte finner nøkkelbegrep for store oversikter, innsikter.

Obs. Her finnes det dyktige fagfilosofer, ikke sjeldent at man har tenkt mye på slikt før studier. Men mange fagfilosofer har slett ingen egen filosofisk modell, men tilslutter seg en tidligere filosofisk retning, og blir slik heller formidlere av denne, i høyere grad enn å tilrettelegge forståelsen for andre filosofiske eller vitenskapelige retninger.

Filosof betyr ofte å samle biter man finner om et emne på vei til mulig avklaring om hva det handler om. Vi kan si at vi merker forskjell, og ønsket er å få oversikt over den forskjell vi merker; Med andre ord at intuitive funksjoner og intuisjon, er å merke forskjell, og her er det snakk om grader mellom anelser, skygger, frem til mer klart syn, oversikt over saker. God intuisjon betyr å samle nok biter, funksjoner, som bevisst, underbevisst faller sammen som en grad usikkerhet eller større bevisst forståelse hos oss om de aktuelle tema, saks-forholdene.

Vitenskapen er kravfull: Her er det snakk om at logiske formler, naturformene og deres virkninger, blir forstått bevisst av oss, der bevissthetens saksforhold, funksjons-sammenheng, er i overenstemmelse med den fysiske naturens virkning og tilpasnings-saksforhold. At begrepet virkeligheten må vike for en mer sikker Virke-LIK-HET mellom bevisst og fysisk saksforhold. Når vi slår opp i mange urgamle skrifter, og nyere livssynsformer, alternativer, som bygger på lignende, så er det ikke spor av virke-lik-het mellom bevisst saksforhold og naturfysisk saksforhold.

At filosofi=farlig, er fordi det tok tiden fra det praktiske, og noen ble sinns-forvirret. Men også oppdagelser som truet det etablerte tro/viten-samfunn i kultur-tiden, samfunnet. Konkurransen.

Begrepet 1 betyr hva vi peker på som bestemt, ubestemt, like og ulike enheter, eller mengder, der alle er lik en helhets-gruppe. 1 = kopi, lik, gjenkjennelse, henviser. Å peke til en, alle eller en mengde. Men 1 betyr altså da: *Hva vi skal sammenligne noe med, eller hva som skal sammenlignes med det vi leter etter, uten at det nødvendigvis er til stede, finnes, eller at man vet hva som skal oppdages.*

Dette gir grunnlag for utprøvende spørsmål, altså filosofi, og logisk like, ulike som enten-eller, både-og, eller, og, ikke, diverse varianter av flere slike, og da sammenligning av slike, likt som 0 og 1, er-like, er-ulke, samt: en-gang-til, og; alternativ-plass for utskiftbare eksempler som skal sammenlignes. De to siste utgjør funksjonene: Repeat, og If. Mange begrep som når, om, og logiske satser satt i syllogismer som Aristoteles, vil fungere med svar, konklusjon lik, vet, vet-ikke, eller varianter av like og ulike.

Kan da vær 0 eller 1, som at noe er eller ikke er tilstede i saksforholdet av hvilket som helst saksforhold vi enn snakker om. Den totale bevissthets-funksjon er en sammenligningsfunksjon, som aktivt må være en sammenlignings-kraft-prosess. At endring og styrke merkes, ved siden av objektet, saken. Da det e mulig å sammenligne to like og to ulike, noe som kun kan gå an samtidig, viser dette at bevisstheten er en kontinuitets-kraft-resonans der virkninger går inn i i hverandre i endrende grader. Det samme gjelder iakttageren, samlet behovs-respons, sanser-respons, inkludert intuitivt; at vi merker forskjell.

Å merke styrkeforskjeller, stigende og synkende kraft, er en evne som gjør at vi kan merke og samtidig sammenligne følelser men også de fysiske styrke-effekter. Uten behovs-refleks-respons, tilstands-sammenligning her, og husk, erfaring, gjenkjennelsen, kan vi ikke merke styrkeforskjell, eller styrkeforskjell i forhold til behov.

Det betyr at både arv og miljø, det vil si slik vi fysisk fungerer, eller reagerer med arvelig sensitivitet, som gjør erfaringer, husk, slik gir en øyeblikkets følelses-profil, og sjeldent uten at saks-forhold, saks-objekter er innblandet. Eksempel; pustevanskeligheter, begynner å bli sulten, Og hva vi kan føle for å sanse eller gi behovsdekning kan vi da utforske selv. Vi skal ikke glemme at all vår informasjon benyttes til ulike orienteringer som vår individuelle virkelighetsverden. Det betyr også å unngå farer, eller omgå hindre, og kan derfor lett bli til knep, uten eksakt basis i virke-funksjonen for samme fenomen. Dette er årsaken til at det praktiske behovsliv ofte benytter Gorgias retoriske knep, og som er juks med faktiske forhold. Praktisk. Ikke den riktige innsiktsveien i saker, men nødløsninger, og typisk for religion og politikk.

B: HVA SOM ER FILOSOFIENS INDIVIDUELLE DEFINISJON

Hva utløser ett individs spørrende, undrende, nysgjerrige, eller overraskende, kanskje også sjokkerende effekt, følelse, usikkerhet, som søker, leter, finner, mulige forståelse for saksforhold?

Det finnes ingen, hverken liten eller stor sak, som er for liten eller stor til at vi ikke kan stille spørsmål ved hva dette er. I vitenskapen, hos forskere, oppdagere, kritisk analyse som innebærer nøye undersøkelse av saksforhold. Platon definerte, og i kanskje stor grad Sokrates også; at filosofi=kjærlighet til viten. Jeg sitter ikke igjen med at den utvei, den løsning, den oversikt vi får, innsikt i et problem, eller i en sak, umiddelbart betyr, eller gir kjærlighets-følelse, eller er kjærlighet, eller kjærlighet til den viten man får, og heller ikke at man får et kjærlighets-forhold til videre tenkning og undring. Det nærmeste vi ofte kommer dette er den erfaring om at vi kan stole på at spørsmål, undring, videre ut over det vi vet som spørsmål, har gitt oss mange brukbare nyttige svar, men også mange svar som ikke stemmer overens med saksforhold.

Jeg mener bestemt at redsel, glede, sorg, lidelse, smerte, lyst, behov, hele veien er utløsende årsaker, likt som hos alt dette hos sansning, sanse-funksjonene våre, og at det like gjerne kan være sorg som utløser den filosofiske prosess, men også uansett utfall, svar, at det vi får som en erkjennelse eller svar, fremdeles kan gjøre oss like triste, glade. Enhver følelse kan være årsak til utløsende etter-tenksomhet rundt noe, og videre at svar vi kan finne gir ulike følelses-resultater. En veldig tillit til tenkning, spørsmål og svar-muligheter, hvor man blir oppmerksomme på mer enn tidligere, feil eller rett, at slik prosess kan gi glede, og derfor også kan bli en avhengighet man trives med og blir glad og kan utvikle et kjærlighets-forhold til å filosofere, eller også bli kjent med en eller flere filosofiske tankeganger fra historiens filosofi.

Filosofi, spørrende tenkning, undring? Det er rett og slett spørsmål! Spørsmål er en reaksjon på signaler, om hva i all verden disse signalene er eller skal forstås som. Mange signaler eller form-egenskaper, samt begrep som tid, rom, bevegelse, energi, styrke, bevissthet og materie, er typiske felt-områder for slik undring, og er samtidig en relasjon, et treff, en virkning mellom det som gir signaler og at en person, en kropp, en bevissthet får merke virkningene som utløser en refleksjon for sammenligning, som like og ulike, kjent og ukjent, bra eller farlig for oss, og derfor fungerer vedvarende inntil et svar av en eller annen grad forståelse er oppnådd som tilfredsstillende av den spørrende, søkende, som altså er en sammenlignings-ønsket tilstand.

Mange signaler er vage, for svake, og kan derfor virke som kun anelser eller nærmest for svake skygger av former og virkninger, men allikevel intuitivt tilstede. Å plassere slike skyggebilder, svake virkninger, kan være vanskelig, og den videre intuisjon går på mengder sammenlignings-grunnlag, og som ofte kan ta tid, før man får noen bedre omriss av hva saken gjelder som egenskap og virkning.

Å definere en slik virksomhet slik Platon gjør, som kjærlighet til viten, hva Sokrates mulig følte også, blir mer en personlig filosofisk opplevelse, følsom opplevelse. Det blit galt å definere filosofi, undring, tenkning over tilstander av kjent og ukjent kilde-art på denne måten, da mange personer ikke har et slikt kjærlighetsforhold til sammenligninger av saksforhold rundt seg, eller som opplevd. Det er like gjerne tristhet, depresjon, pessimistisk følelse, at både lykkelig og ulykkelig følelse kan være innfallsvinkel til filosofi.

Jeg åpner derfor for at filosofi er gyldig for alle undersøkende eller spørrende innstillinger til hva vi er opptatt av eller lurer på. At vi lurer på hva noe er godt for. At vi søker en sammenheng som er forståelig mening for oss. Religiøst sett er tro ofte basert på mange bastante godtagelser, uten å forstå forholdene. Dette møtes jo nettopp med at vår fornuft, sammenligningsevne, ikke kan klare slike oppgaver. Det vet man jo ikke! Lyder, husketegn, symboler, tegninger, de fleste sansesignaler, som husk, navn, gjenkjennelse, fungerer som språk, kommunikasjon av de fleste lignende spørsmål: Altså språket, peke-kopien vår. Til sammenlignings-oppgaver bevisst og følsomt. Våre behov, som passe, bra og dårlig. Energien, styrken.

Lov: Filosofi: Inngangs-sammenlignende søken for all bevissthets-funksjon!

R. Bergersen

Advarsel rundt friere tanke-former er følgende: Etertanke til filosofisk, spørrende virksomhet!

Liten skrift kan forstørres! Dette er like viktig som butikkenes og Forsikrings-selskapenes innholds-betingelser: Derfor les dette med andakt!

Om vi ikke føler oss hjemme med samfunn eller familie, venner, forstående rundt oss, arbeid eller fritids-aktiviteter, føler at synene, virksomhetene, og behovsformene ikke passer nok til vårt liv, eller videre tror at vi må gjøre likt som andre og spekulere i alt det som de andre mener heller enn å finne ut hva vi selv mener om noe, altså kun gjøre andre til lags, kan vi få et problem.

Dette går ut på at vi kan være ukjent med hva vi mangler, eller finner på forskjellig for å bli godtatt i en gruppe, eller av en annen person. Her spiller det ingen rolle om det er en innbilt person eller ekte person, fordi vi søker anerkjennelse til en slags rollefigur som vi egentlig ikke forstår bakgrunnen eller virkemåten til. Vi setter fokuset på noe annet enn det vi selv mest sannsynligvis lurer på. Vi er altså usikre på hva vi lurer på, men begynner å søke uansett. Vi vet kanskje heller ikke hva målet eller det tilfredsstillende skal være, uten om at vi skal ha det bra med noe, eller bli fornøyd med noe.

Men da vi merker respons, enten fra andre eller oss selv som gir puslebiter til noe vi kan merke som et behov i oss, og gir en mindre eller større tilfredsstillelse, så vekkes det ofte en optimisme i oss. Vi føler at vi er på vei mot det ukjente svaret som kan gi en mer omfattende tilfredsstillelse i livet vårt. Men her ligger også fellen med å merke goder ved mange forbryterske og skadevirkende virksomhet ovenfor andre, slik som vold eller lure til seg andres ressurser som andre er avhengig av i sitt livsopphold. Vi tror at intelligens kun er og kun skal brukes til å lure andre, eller konkurrere og vinne over andre, med hvilke knep som helst, og slik være destruktive ovenfor andre, i stedet for å konstruktivt bygge opp andre og oss selv, verden. Bruke intelligens forstått som kun dårlig, vond, virksomhet.

Også alkohol og narkotika kan virke slik. Man føler det positivt om man merker følelser eller frihet, eller finner svar på noe ved den aktivitet man holder på med. Nå kan sport, eller det å bli opphengt i hvilken som helst sak virke lignende, og ekskluderende for mange andre interesser, skape avstand til andre grupper og mennesker. Spesielt virker narkotika sterkt slik. Vi søker en lykke eller et svar som er ukjent gjennom et middel vi ikke kjenner til de faktiske forholdene rundt, og med enkle svar og tilfredsstillende, kan vi fort bli optimister, lignende mange blir av filosofisk tenkning.

Advarselen min omhandler at et annet objekt enn du selv blir hoved-dyrkelsen i spørsmålet, at sosial glede, kos, eller at en smerte forsvinner, overvinne mange av de sikreste veier vi kan finne for holdbare referanser for fremtiden og os selv. Mange kan også klare å leve med begge deler, holde oversikt og sikre faste holdepunkter selv om de kan drikke eller bruke et eller flere narkotika, men dette er mer sjeldent.

I moderat bruk kan mange klare et livsløp fint allikevel, og folk slik er det heller store mengder av. Mange rendyrker miljøer der kun livssynet står sentralt. Her er religion, politikk og narkotika på linje med hverandre. I grunnen også steinharde praktiskorienterte livsstil-syn på saks-forholdene rundt seg. Kan kreve for mye av barn, og andre i samfunnet, og kan bli en makt-tilegnelse for de som har det slik. Det eneste rette!

Når man er uten fast forankring til oppvekst, foresatte, er søkende etter dypere tilfredsstillelse, kunne dekke et eller flere behov som ikke dekkes i oppvekst ellers, så kan nettopp narkotika sammen med ukjent behovskilde, ukjent behovs-dekkende virkning eller svar, føre til at man i optimisme over utvekslinger og ut-prøvelser, selv det å ha det moro eller godt, eller for mange, spennende, gjøre at narkotikaen sniker seg inn som det endelige fysiske eller bevisste svaret, ofte kalt åndelig svar, og dermed føre til at ukjent søken og narkotika blir ensbetydende; at narkotikaen er det endelige optimistiske svaret på livet.

Her kan mange personer helt miste styringen på livet, fordi deres søken forsvinner i havet av tilfredsstillende av narkotikaen og andre som har det lignende sosialt, eller følsomt. At slik optimisme kan gi tap av styring, og konflikt med andre egne primære behov og helsetilstander, og at ukjent behovs-søk-grunn, mot ukjent behovs-svar-grunn er bakenforliggende årsak til at styring og forvirring øker i omfang. Vanlig: Tilfredsstillt Behov: Sex/Narkotika/alkohol/livssyn, at 2 behov forenes som livsmeningen.

Direkte skade på helse, følsomhets-liv og bevissthets-funksjoner kan selvsagt som vi alle oppdager da bli en konsekvens for person og samfunn. At psykologer da ikke finner ut av årsak, eller svar for en person da, er ikke rart, fordi søket har ukjent opphav med ukjent svar, og gir kombinasjoner av retningsløse eller desorienterte funksjoner for orientering praktisk sett for tilstedeværende behovsfunksjoner.

Mange sinnslidelser oppstår nok også fordi man i seg selv eller ved foresatte, samfunn, ikke finner faste holdepunkter for indre behov indre uro. Hva som er medfødte årsaker, kan være sykdom, eller påvirkninger har lite å si når sammenlignings-bevisste egenskaps-virknings-signaler blir satt ut av spill. Forskning og utprøvelse kan allikevel hente mange ut igjen av slik livsfunksjon. Det er ikke en fast fasit.

Denne søks-forvirringen, innretnings-forvirringen til behov, oppstår innenfor alle livssynformer og praktiske virksomheter, og er ikke begrenset til en spesiell gruppe mennesker. Om styring, ledelse, av folk og miljø; opplysning og samhandling, må vi alle ta oss sammen! Alt vi tidligere har lært, hørt om, er ikke holdbart nok for restaureringen.

Å stille spørsmål til vår egen innstilling betyr ikke at vi er gale! Det er heller når vi er helt låste at vi kan si at vi selv og ovenfor andre i større grad er innstilt galt, og blir del av det gale! Problem og løsning virker ikke uten å spørre, det vil si sammenligne, søke oversikt og orientering som virker holdbart til behovene våre primært og for godt følelsesliv og bevissthets-virksomhet. At disse egenskaper for kropp, følelsesfunksjon og bevissthetsfunksjon opprettholdes i god stand for oss alle, så lang det rekker. At samfunnslivet bør være slik at vi lever for hverandre og dagen.

Dette er ikke dekkende. Er ikke holdbart nok. Men er del av: **Åpning ut mot kritisk og analytisk søken, filosofisk!** For hver tanke, spørrende virksomhet du har, behøver du ikke å gi opp. Men sørg for å ha en fast sak fysisk, eller god elskelig følelses-sak som ett holdepunkt å holde deg til, om så falsk beskyttelse, hjelper, inntil du føler at et svar du finner kan nyttes som ett fast holdepunkt for det du lurer på. Du kan nytte venn, person, eller alle rundt deg som du konfronterer med dine spørsmål, og trygghet!